

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5CoCsp/59/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4221201681
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oliver Kolenčík
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2024:4221201681.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Olivera Kolenčíka a sudcov JUDr. Borisa Minksa a JUDr. Lýdie Gálisovej, v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. XXX, B. D., v konaní zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Roman BLAŽEK, s.r.o., so sídlom Pohraničná 4, Komárno, IČO: 36 721 123, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, v konaní zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, o zaplatenie 387,40 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 5. októbra 2022, č. k. 8Csp/54/2021-156, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti do výšky 309,92 eura s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 309,92 eura od 02. 11. 2020 do zaplatenia p o t v r d z u j e .

V ostatnej časti rozsudok súdu prvej inštancie m e n í tak, že žalobu z a m i e t a .

Žalobcovi voči žalovanému priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 60 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Komárno (ako súd prvej inštancie v zmysle § 12 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) rozsudkom zo dňa 5. októbra 2022, č. k. 8Csp/54/2021-156 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 387,40 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 387,40 eura od 02. 11. 2020 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Druhým výrokom priznal žalobcom voči žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na ust. § 44 ods. 2, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1, 5, § 54 ods. 1, § 100 ods. 1, § 107 ods. 1, § 451 ods. 1, 2, § 458 ods. 1, § 517 ods. 1, § 551 ods. 1 až 3 zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), § 2 písm. a/, b/, § 4 ods. 2, 5 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“).

3. Pokiaľ ide o rozhodnutie vo veci samej, tak prvoinštančný súd uviedol, že žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 04. 05. 2021 sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 387,40 eura s príslušenstvom s tým odôvodnením, že žalovaný v zmysle Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8000070201 zo dňa 23. 05. 2007 poskytol žalobcovi a jeho bývalej manželke ako spotrebiteľom úver vo výške 523,43 eura. Súčasťou zmluvy bola aj Dohoda o zrážkach zo mzdy. Uviedol, že dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatná. Považuje tam uvedené podmienky za neprijateľné zmluvné podmienky. On sa musel podrobiť vopred pripravenej a sformulovanej zmluvnej podmienke, ktorá s ním nebola

individuálne dohodnutá. Vychádzajúc z listín, ktoré má k dispozícii vzniesol aj námietku premlčania voči splátkam, ktoré boli vykonané po dobe ich splatnosti. Žalovaný mu listom zo dňa 27. 10. 2020 oznámil, že nesúhlasí s neplatnosťou dohody. Listom zo dňa 10. 12. 2020 vyzval žalovaného, aby oznámil žalobcovi spôsob výpočtu sumy 4 899,09 eura, ktoré je potrebné dozrážať žalobcovi.

4. Súd prvej inštancie uzavrel, že v danom prípade žalovaný preukázateľne uskutočnil realizáciu zabezpečovacieho prostriedku, čím došlo bez právneho dôvodu (akéhokoľvek rozhodnutia súdu alebo inej inštitúcie) k zásahu do majetkovej sféry žalobcu, pričom jeho zamestnávateľ musel rešpektovať uzatvorenú dohodu o zrážkach zo mzdy a žalovaný sa tak môže na úkor žalobcu bezdôvodne obohacovať.

5. Vykonaným dokazovaním mal súd prvej inštancie preukázané, že dohoda o zrážkach zo mzdy predstavuje formulárovú zmluvu, ktorá nebola individuálne dojednaná, jej obsah žalobca nemal možnosť ovplyvniť, jej obsah sa neprispôsobuje okolnostiam prípadu. Ani sám žalovaný nespochybnil tvrdenie žalobcu, že nemal možnosť ovplyvniť znenie dohody, že ich len dostal na podpis, k týmto tvrdeniam sa žalovaný vôbec nevyjadril, neuviedol na svoju obranu žiadne tvrdenia, a preto súd prvej inštancie nemal pochybnosti o tom, že naozaj dohoda o zrážkach zo mzdy nebola so žalobcom osobitne dohodnutá, jej uzatvoreniu nepredchádzalo žiadne vzájomné rokovanie o obsahu tejto dohody. Žalovaný nespochybnil tvrdenie žalobcu o tom, že musel dohodu uzavrieť v znení, ako mu boli predložené, pokiaľ úver chcel získať. Z uvedeného možno vyvodíť, že pokiaľ žalobca chcel úver od žalovaného dostať, nemal inú možnosť, ako len pristúpiť na podpísanie dohody o zrážkach zo mzdy (buď podpíše dohodu a dostane úver, alebo ju nepodpíše a veriteľ úver neposkytne). V deň podpisu zmluvy o revolvingovom úvere žalobca podpísal. Spotrebiteľ takýmto uzatvorením dohody o zrážkach zo mzdy je tak chciac - nechciac nútený kedykoľvek počas platnosti zmluvy strpieť vykonávanie zrážok na úhradu pohľadávky veriteľa vyčíslenej zamestnávateľovi bez súdnej kontroly podmienok obsiahnutých v zmluve. Podpisom tejto dohody sa musel žalobca podrobiť vykonávaniu zrážok bez toho, aby mohol zabrániť.

6. Žalobca si uplatnil vydanie bezdôvodného obohatenia, ku ktorému na strane žalovaného malo dôjsť z titulu plnenia na základe neplatnej dohody o zrážkach zo mzdy.

7. Prvoinštančný súd konštatoval, že dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatný právny úkon, ktorý nezakladá právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným, na základe ktorého mal žalobca plniť žalovanému. Neplatnosťou dohody o zrážkach zo mzdy došlo k bezdôvodnému obohateniu žalovaného.

8. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že žalobca si žalobou uplatnil sumu 387,40 eura titulom vydania bezdôvodného obohatenia na základe neplatnej dohody o zrážkach zo mzdy. Súd prvej inštancie mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že žalovaný poskytol žalobcovi a jeho bývalej manželke úver vo výške 523,43 eura (15 769,- Sk) v zmysle Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8000070201 zo dňa 23. 05. 2007. Žalobca preukázal aké úhrady a v akej výške boli žalovanému na spotrebiteľský úver vyplatené tak ako to vyplýva z tabuľky - splátkového kalendára s vyznačením úhrad. Zo splátkového kalendára vyplýva, že posledná splátka č. 27 bola splatná 20. 09. 2009, teda pred viac ako 11 rokmi. V konaní, ktorého predmetom je vydanie bezdôvodného obohatenia, nie je potrebné preukazovať iba to, že žalobca žalovaného bezdôvodne obohatil, ale vzhľadom na to, že žalobca požadoval v konaní bezdôvodné obohatenie vydať, bolo jeho povinnosťou preukázať i to, o akú sumu sa majetková sféra žalovaného na úkor žalobcu zväčšila. Žalobca si uplatnil nárok na zaplatenie sumy 387,40 eura s príslušenstvom. Žalobca uviedol výšku celkových úhrad zaplatených žalovanému na dlh v roku 2020 v sume 387,40 eura, ale aj v roku 2021, ktorý dôkaz vyplýva z potvrdenia zamestnávateľa žalobcu. Túto skutočnosť žalovaný ani nerozporoval. Vychádzajúc z vyššie uvedeného mal súd prvej inštancie za preukázané, že žalovaný sa na úkor žalobcu bezdôvodne obohatil, tak ako je to vyššie uvedené, preto súd žalobe v celom rozsahu vyhovel. Súd prvej inštancie poznamenal, že žalovaný má vzťah so zamestnávateľom žalobcu, časť zrážok sa nachádza v depozite zamestnávateľa žalobcu. Žalobca si nemôže nárokovať vyplatenie týchto zrážok od svojho zamestnávateľa, keďže tento s ním nie je v žiadnom právnom vzťahu. Zamestnávateľ žalobcu vykonával zrážky zo mzdy na základe listu žalovaného zo dňa 16. 07. 2019 (č. I. 8 v spise). Žalovaný sa dostal do omeškania dňom 02. 11. 2020, keď právny zástupca listom zo dňa 27. 10. 2020 namietal platnosť Dohody o zrážkach zo mzdy.

9. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 CSP, a keďže žalobca mal vo veci plný úspech, súd mu priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % voči žalovanému.

10. Proti tomuto rozhodnutiu podal včas odvolanie žalovaný, prostredníctvom právneho zástupcu, navrhujúc odvolaciemu súdu, aby rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a žalobu zamietol. V podanom odvolaní poukázal na odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ CSP. Žalovaný uviedol, že podľa výroku rozsudku súd uložil žalovanému zaplatiť sumu 387,40 eura, hoci v konaní bolo preukázané a je nesporné, že žalovanému bola poukázaná suma 309,92 eura. Potvrdením zamestnávateľa žalobcu bolo preukázané, že ten zrazil a na účet žalovaného poukázal sumu 309,92 eura. Zvyšné dve úhrady, v sume každej 38,74 eura, a teda spolu 77,48 eura, žalovanému nikdy poukázané neboli a ani nemohli byť, lebo podľa potvrdenia od zamestnávateľa žalobcu sú „v depozíte“ zamestnávateľa. Rozhodnutie súdu je v rozpore s vykonaným dokazovaním, pretože žalovaný nikdy neprijal sumu 387,40 eura, teda sa o takúto sumu v časti 77,48 eura nikdy ani nemohol obohatiť v zmysle záverov súdu. Rozsudok je v tejto časti v zjavnom rozpore s vykonaným dokazovaním. Žalovaný sa nemohol obohatiť o sumu 387,40 eura, ak takúto sumu neprijal. Výrok súdu je v rozpore aj s § 451 ods. 1 OZ. Podľa výroku rozsudku súd žalovanému uložil zaplatiť úrok z omeškania od 02. 11. 2020, lebo vtedy malo byť žalovanému oznámenie žalobcu o tom, že dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatná. Vyššie uvedeným dňom 02. 11. 2020 sa žalovaný nemohol dostať do omeškania a nemohli byť splnené ani predpoklady pre vznik nároku na úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 OZ. V uvedený deň žalovaný nebol vyzvaný na plnenie nejakého dlhu. Rozhodnutie súdu o vzniku bezdôvodného obohatenia je odôvodnené tým, že dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatnou. Bez ohľadu na vecnú stránku tohto záveru súdu žalovaný tvrdí, že ani neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy nemôže viesť k vzniku bezdôvodného obohatenia, pretože nebola splnená žiadna skutková podstata bezdôvodného obohatenia tak, ako je upravené v § 451 ods. 2 OZ.

11. Žalobca vo vyjadrení k žalovaným podanému odvolaniu uviedol, že naďalej zotrváva na svojich predošlých tvrdeniach, pričom dodáva, že je pravdou, že dňa 02. 11. 2020 žalovaný nebol vyzvaný na plnenie dlhu. Z dôkazov pripojených ku žalobe pod 3/ a 4/ však vyplýva, že žalovaný bol vyzvaný listom žalobcu zo dňa 27. 10. 2020 na mimosúdne vyriešenie veci a práve listom zo dňa 02. 11. 2020 žalovaný oznámil svoje negatívne stanovisko k požiadavke žalobcu. Neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy môže viesť ku vzniku bezdôvodného obohatenia v tom prípade, ak žalovaný zráža neexistujúci dlh. Žalovaný nepreukázal existenciu svojej pohľadávky a z toho vyplývajúcu oprávnenosť zrazenia časti mzdy žalobcu v tomto konaní uplatnenej. Žalobca odvolaciemu súdu navrhol, aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a žalobcovi priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu.

12. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP) oprávnenou stranou (§ 359 CSP), malo zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP), a smerovalo proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario, keď v zmysle § 219 ods. 3 za použitia § 378 ods. 1 CSP oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke krajského súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením) dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je čiastočne dôvodné, preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku bolo potrebné podľa § 387 ods. 1, 2 CSP do výšky 309,92 eura potvrdiť a v ostatnej časti podľa § 388 CSP zmeniť a žalobu zamietnuť.

13. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

Podľa § 217 ods. 1 veta prvá CSP, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Podľa § 220 ods. 2, veta tretia CSP, súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Podľa § 290 CSP, spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou.

Podľa § 295 CSP, súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ navrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí dôkaz.

Podľa § 300 CSP, na konanie podľa tohto oddielu sa primerane použijú všeobecné ustanovenia o konaní, ak nie je ustanovené inak.

Podľa § 378 ods. 1 CSP, na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

14. Súd prvej inštancie prvý krát vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 29. septembra 2021, č. k. 8Csp/54/2021-65 tak, že žalobu zamietol. Odvolací súd po podanom odvolaní žalobcu rozsudok súdu prvej inštancie uznesením zo dňa 31. januára 2022, č. k. 5CoCsp/51/2021-98, podľa § 389 ods. 1 písm. b/ a c/ CSP v spojení s § 391 ods. 1 CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, pretože súd prvej inštancie svojím nesprávnym procesným postupom porušil právo žalobcu na spravodlivý súdny proces, keďže nevykonával dôkazy nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Následne súd prvej inštancie rozhodol rozsudkom, ktorý je predmetom tohto odvolacieho prieskumu.

15. Rozsah odvolania predstavujú napadnuté výroky rozhodnutia súdu prvej inštancie, dôvody odvolania sú námietky uvedené odvolateľom podľa ustanovení § 365 a 366 CSP. Odvolací súd je tiež viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie, okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní. Odvolací súd však nie je viazaný odvolacím návrhom, t. j. petitom odvolania. Odvolací súd teda pri svojom rozhodovaní môže napríklad rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušiť, aj keď sa navrhuje jeho zmena, alebo ho zmeniť, keď sa navrhuje jeho zrušenie. Odvolací súd je vždy viazaný kvantitatívnou stránkou odvolania (teda rozsahom a dôvodmi odvolania s výnimkami podľa § 379 CSP), nie je však viazaný kvalitatívnou stránkou odvolania (teda odvolacím petitom).

16. Odvolací súd konštatuje, že prvoinštančný súd po zrušení a vrátení veci (sporu) na ďalšie konanie v novom rozhodnutí odstránil odvolacím súdom vytykané nedostatky v potrebnom rozsahu. Súd prvej inštancie správne prejudiciálne určil neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy. Odvolací súd navyše poukazuje na skutočnosť, že ustanovenie § 551 ods. 1 OZ nevyklučuje zabezpečenie splnenia spotrebiteľského záväzku dohodou o zrážkach zo mzdy, musia však byť rešpektované zákonné ustanovenia smerujúce k ochrane spotrebiteľa ako slabšej strany z tohto právneho vzťahu. Táto ochrana sa neskôr premietla aj do ust. § 5a ods. 1 zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého je neprípustné zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenia záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy a iných príjmov v prospech predávajúceho alebo inej osoby, ibaže táto dohoda bola uzavretá vo forme osobitnej listiny, spotrebiteľ bol poučený o následkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť, ktoré s účinnosťou od 01. 05. 2014 zakotvil osobitný prístup pri zabezpečovaní splnenia záväzkov spotrebiteľa dohodou o zrážkach zo mzdy

17. Odvolací súd preskúmavajúc dôvody podaného odvolania dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je čiastočne dôvodné. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie ohľadom dôvodnosti žalobného nároku žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia, a to v časti 309,92 eura považujúc za správne, že nároky vyplývajúce z bezdôvodného obohatenia bolo treba vysporiadať.

18. Dohoda o zrážkach zo mzdy bola medzi žalobcom a žalovaným uzavretá v rovnaký deň ako zmluva o úvere. Z uvedeného, pokiaľ veriteľ nepreukázal inak musí vyplývať, že už v čase vzniku zmluvy o úvere bol žalobca ako spotrebiteľ nútený uzatvoriť dohodu o zrážkach zo mzdy, jej uzavretie nemohol odmietnuť, keďže jej uzavretím bolo podmienené poskytnutie úveru. Žalobca tak mal na výber, mohol dohodu o zrážkach zo mzdy buď odmietnuť, čím by si zmaril možnosť, aby mu bol úver poskytnutý, alebo zmluvu o úvere vrátane dohody o zrážkach zo mzdy podpísať, čím sa podrobil vykonávaniu zrážok zo mzdy bez možnosti akejkoľvek kontroly opodstatnenosti výšky pohľadávky. Táto podmienka, aj podľa názoru odvolacieho súdu, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa - žalobcu, predstavuje tak prednostne neprijateľnú zmluvnú podmienku znevýhodňujúcu spotrebiteľa, a preto je s poukazom na ust. § 53 OZ neplatná,

19. Odvolací súd v zhode s názorom súdu prvej inštancie mal za preukázané, že žalovaný uskutočnil realizáciu zabezpečovacieho prostriedku, čím došlo bez právneho dôvodu (bez akéhokoľvek

rozhodnutia súdu alebo inej inštitúcie) k zásahu do majetkovej sféry žalobcu, ktorého zamestnávateľ musel rešpektovať uzatvorenú dohodu o zrážkach zo mzdy a žalovaný sa tak mohol na úkor žalobcu bezdôvodne obohacovať. Netreba prehliadnuť skutočnosť, že úverová zmluva bola z roku 2007 a úver mal byť splatený do 24 mesiacov. Následne až po 10 rokoch „realizoval“ uvedenú dohodu o zrážkach.

20. Správny bol záver súdu prvej inštalácie, že dohoda o zrážkach zo mzdy neobsahovala označenie pohľadávky, o uspokojenie ktorej ide a výšku dohodnutých zrážok, veriteľ nie je k spotrebiteľovi vo vzťahu nadriadenosti a neprislúcha mu právo jednostranne určovať, pre ktoré pohľadávky a v akej výške, ktoré v budúcnosti vzniknú, sa budú realizovať zrážky zo mzdy v prospech veriteľa, a preto je dohoda o zrážkach zo mzdy, ktorá ani nebola individuálne dojednaná, neplatná.

21. Podľa § 451 ods. 1 OZ, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

22. Súd prvej inštalácie po vyhodnotení neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy postupoval správne, keď následné plnenie prameniace z takto neplatného právneho úkonu posúdil ako bezdôvodné obohatenie. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti konštatovania súdu prvej inštalácie dopĺňa, že v prípade plnenia z neplatného právneho úkonu (*conditio ob iniustam causam*) je vznik bezdôvodného obohatenia založený na tom, že právny úkon, na základe ktorého došlo k plneniu, je od začiatku (*ex tunc*) neplatný. Nedostatok dôvodu na plnenie spočíva v tom, že právny úkon tu síce formálne existoval, avšak je neplatný. Pokiaľ ide o vznik bezdôvodného obohatenia, nie je rozhodné, či ide o absolútnu neplatnosť právneho úkonu (§ 37 a nasl. OZ) alebo o relatívnu neplatnosť (§ 40a OZ).

23. K argumentu o neexistencii bezdôvodného obohatenia (plnenie na základe dlhu z úverovej zmluvy) odvolací súd uvádza, že spôsob zrážok realizovaný po 10 rokoch (od „konca“ účinnosti obsahu úverovej zmluvy) prostredníctvom neplatnej dohody o zrážkach (obchádzajúc proces ingerencie posudzovania dôvodnosti nároku nestranným subjektom) nemožno považovať za úplne štandardný.

24. Z obsahu Rekapitulácie zrážok na č. I. 14 súdneho spisu vyplýva, že zamestnávateľ žalobcu vykonával zrážky zo mzdy žalobcu v období od 1/2020 do 11/2020. Celkový súčet strhnutých zrážok bol vo výške 387,40 eura, pričom na účet žalovaného bola poukázaná celková suma vo výške 309,92 eura a zvyšná suma v rozsahu 2 x 38,74 eura (77,48 eura) sa nachádza v depozite. Zároveň aj žalovaný vo vyjadrení k žalobe a k podanému odvolaniu konštatoval, že z potvrdenia zamestnávateľa vyplýva, že tento zrazil a na účet žalobcu poukázal sumu 309,92 eura a zvyšné dve úhrady, po 38,74 eura, teda spolu 77,48 eura žalovanému neboli poukázané a sú v depozite zamestnávateľa. Z uvedeného mal odvolací súd jasne za preukázané, že zamestnávateľ žalobcu síce vykonal žalobcovi celkové zrážky vo výške 384,74 eura, avšak na účet žalovaného bola poukázaná suma len vo výške 309,92 eura a touto aj reálne žalovaný disponoval. Súd prvej inštalácie tak správne konštatoval neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy, čím zo strany žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu v zmysle ust. § 451 ods. 1 OZ, avšak z dôvodov vyššie uvedených odvolací súd posúdil žalobný návrh žalobcu ako dôvodný len v rozsahu sumy, ktorú mal žalovaný v reálnej dispozícii a ktorú je skutočne možné si od žalovaného nárokovať, t. j. len do výšky 309,92 eura.

25. Vzhľadom na vyššie konštatované, odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku a to tak, že rozsudok súdu prvej inštalácie vo vyhovujúcej časti do výšky 309,92 eura s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 309,92 eura od 02. 11. 2020 do zaplatenia potvrdil a vo zvyšnom žalobnom nároku vo výške 77,84 eura napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietol. Vo vzťahu k namietanému úroku z omeškania (deň úročenia) odvolací súd poukazuje na výzvu právneho zástupcu zo dňa 27. 10. 2020, ktorú zaslal žalovanému.

26. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštalácie sa použijú aj na odvolacie konanie.

Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštalácie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

27. Vychádzajúc z ust. § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodol o nároku žalobcu na náhradu trov konania, pričom bol pomerne voči žalovanému úspešný (v časti nároku vo výške 309,92 eura s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 309,92 eura od 02. 11. 2020 do zaplatenia) a neúspešný vo výške 77,84 eura (zamietnutá časť), preto celkový úspech je vo výške 60 %.

28. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP a § 3 ods. 10 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).